

Áttekintés a hadúri lobogókról

TÖRTÉNELEM

Felforgattam a vinyóm szemétdombját, és utánanéztam ennek a dolognak. Úgy tűnik, egyes dolgokra jól emlékeztem, másokra tévesen. A lobogók kronológiájáról nagyjából a következőket találtam (az évszámok pyarroni időszámítás szerint értendők):

Lobogó	Dátum	Tulajdonos
fekete, első	1125	a toroni császár
vörös, első	1132	az erigowi uralkodóherceg
vörös, második	1195	a három tiadlani uralkodó egyike
vörös, harmadik	1251	Tarin királya
vörös, negyedik	1255	az ereni herceg
fekete, második	1448	a császári lélekőr
vörös, ötödik	1450	a Titkos Szekta nagymestere
vörös, hatodik	1678	az ilanori thán
vörös, hetedik	1680	a naplovagok nagymestere
fekete, harmadik	1738	az abasziszi nagykirály
fekete, negyedik	2231	a Kard Testvériség nagymestere
fekete, ötödik	2359	az alidaxi boszorkánykirálynő
fekete, hatodik	2401	a davaresi herceg
fekete, hetedik	2791	az enoszukei császár
fekete, nyolcadik	2877	az ediomadi főhierarcha
vörös, nyolcadik	2885	a sirenari óelfek egyike
fekete, kilencedik	3095	a keleti barbárok vezérfejedelme
vörös, kilencedik	3457	a kalandozók hadura
fekete, hatodik	3588	a rowoni waganda herceg [gazdaváltás!]

Ezek szerint volt bő félezer év, amikor a feketék enyhén szólva hendikepben voltak a vörösökkel szemben: két lobogó (majd 1738-tól három) hét ellenében. Heroikus küzdelem lehetett. (Ezt csak azért említeném köteles tisztelettel, mert amúgy egy sor kebdagasztó hősköltemény áradozik róla, milyen halált megvető bátorsággal állták a sarat a vörös hadurak Semendarnál, ahol öt fekete lobogó vonult fel három vörös ellen. Kérem szépen, Toron ezt a teljesítményt korábban simán überelte.)



Természetesen nem feledkeztem meg róla, hogy jelen idő szerint Rowon és az orwellanusok lobogóját idegenek bitorolják, ám a fentieket ez érdemben nem befolyásolja. Ilyesmi sokszor előfordult már az ynevi történelemben – a vörös vezérlobogó például egy ízben több mint négyszáz évig rohadt a toroni császár trófeatermében –, maradandó érvénnyel azonban csak egyetlenegy lobogó cserélt gazdát, és az is megmaradt körön belül. (A hatodik fekete, amelyik Davaresből átköltözött Rowonba.)

Avagy vegyük sorra kicsivel bővebben:

1125: Feltűnik az első Fekete Lobogó, gazdája a toroni császár (VII. Rayass).

[Mivel rengeteget olvasok angolul, az érdemes császár nevét a tudatalattim automatikusan lefordította „Sugársegg”-re, és én percekgig ültem röhögve a képernyő előtt.]

1132: Feltűnik az első Vörös Lobogó, gazdája az erigowi uralkodóherceg (Senimoro Daitar).

1195: Feltűnik a második Vörös Lobogó, gazdája Tiadlan uralkodója (Haron, a Hadúr).

[Ez számomra kicsit ködös, Tiadlanban ugyanis nem monarchia van, hanem hármastagolású kormányzati rendszer, és a kollektív haduralgást nem nagyon tudom elképzelni. A háttéranyag szerint Haron a deron címet viselte, bár nem túl sokáig, mert négy év múlva már el is esett a toroniakkal vívott harcban. Úgy tűnik, a második Vörös Lobogó ide-oda vándorol Tiadlanban az uralkodóhármastagjai között, mert a tizedik zászlóháborúban a duin, a másodikban és a tizennegyedikben pedig a dorcha rendelkezett vele.]

1251: Feltűnik a harmadik Vörös Lobogó, gazdája Tarin királya (Torrof Nelhac, az Építő).

1255: Feltűnik a negyedik Vörös Lobogó, gazdája az ereni herceg (I. Belgrand).

1448: Feltűnik a második Fekete Lobogó, gazdája a császári Lélekőr (Quhirr Treahad).

1450: Feltűnik az ötödik Vörös Lobogó, gazdája a Titkos Szekta nagymestere (névtelen).

1678: Feltűnik a hatodik Vörös Lobogó, gazdája az ilanori thán (Eriah nan Ruún).

1680: Feltűnik a hetedik Vörös Lobogó, gazdája a naplovagok nagymestere (Garyn da Ranga).

[Ez a név valami tévedés lesz, mert a lovagrendek vezetése nem öröklődik: a nagymestereket ugyebár választani szokták. És

különbösen is hascsikarást kapok a kétezer éven át megszakítás nélkül virágzó famíliáktól. Az Otlokírok esetében ugyebár már ellőttük, hogy ez csupán a honalapító dinasztia nevéből kialakult honorifikátum, tényleges vérségi leszármazást nem takar – másodsor nem lehet megismételni. Szóval sürgősen számoljuk fel a da Ranga család kétezer éves patrimoniumát, és csináljunk tisztességes lovagrendet szegény naplovagokból.]

1738: Feltűnik a harmadik Fekete Lobogó; gazdája egy obasz zsoldosvezér (Hiere Otlokir), aki két évvel később megalapítja Abaszisz államát és nagykirállyá koronáztatja magát.

2231: Feltűnik a negyedik Fekete Lobogó; gazdája a Kard Testvériség nagymestere (Enue Ahgven).

2359: Feltűnik az ötödik Fekete Lobogó; gazdája az alidaxi boszorkánykirálynő (Raetha Rawia).

Igen okos asszony lehet, mert eszében sincs világgá kürtölni az örömhírt, utódai pedig folytatják bölcs politikáját. Alidax több mint fél évszázadig titkolja, hogy birtokában van egy Fekete Lobogónak.

2401: Feltűnik a hatodik Fekete Lobogó; gazdája Davares hercege (Gobarad Samsharr). Alidax ekkor még mindig titokban tartja, hogy már neki is van egy lobogója; innen ered a zűrzavar a lobogók és a hadurak számozása körül.

2417: Egy harcias alidaxi boszorkánykirálynő (Beranielle de Vithris) Semendar mezején, a hetedik zászlóháborút lezáró ütközetben végre nyíltan kibontja az ötödik Fekete Lobogót.

2791: Feltűnik a hetedik Fekete Lobogó; gazdája egy enoszukei kisbirtokos, aki ezt követően csakhamar császárrá emelkedik (Amatana no Kijosi).

2877: Kiderül, hogy Ediomadban régóta őriznek egy rejtőző Fekete Lobogót; gazdája a főhierarcha (Shie-Y'ggnth Ee'tn [bassza meg a jegesmedve, ezt melyik lángész találta ki?]). Mivel gőze sincs róla senkinek, hogy mikor került oda, megkérdezni pedig nem merik, végül nyolcadikként sorolják be a többi közé.

2885: Feltűnik a nyolcadik Vörös Lobogó; gazdája egy sirenari rehynn

(Unnamaliar). Evvel a lobogóval valószínűleg ugyanaz a helyzet, mint a feketeék közül az ediomadival.

3095: Feltűnik a kilencedik Fekete Lobogó; gazdája Kavarkas és Iser fejedelme (Ubluch), aki ezt követően tíz év alatt uralma alatt egyesíti a keleti barbárok törzseinek zömét.

3363: Davares pusztulása a tizenegyedik zászlóháborúban, a hatodik Fekete Lobogónak nyoma vész.

3457: Feltűnik a kilencedik Vörös Lobogó; gazdája egy erigowi kóbor lovag (Kalhum se Damman).

3588: Rowonban újra feltűnik az elveszett hatodik Fekete Lobogó; gazdája egy waganda törzsfő, utóbb a város hercege (Denga).

Tiszteletteljes óhaj: Evvel a kurva zászlóstatistikával fél napot tököltem. Beledolgoztam az összes rendelkezésemre álló forrást, és közben igyekeztem kifésülni vagy áthidalni az ellentmondásokat. Úgyhogy akár kánonnak is lehet tekinteni, és széles körben terjeszteni az összes szabadfoglalkozású Ynev-buherátor között – a Szürkecsuklyásokat is beleértve –, mert egy ilyen összefoglalásra pizok régen égető szükség lett volna már. Ha valakinek bármi kérdése, ellenvetése, kifogása lenne, írja meg nekem; X. Y. vagy N. N. majd leközzvetíti.

2008.04.17.

Szerző: Raoul Renier

Forrás: DV fórum, Ynev téma, 6. hozzászólás

Szerkesztette: Magyar Gergely

Ez a cikk megjelent a Fantasycentrum oldalon is.

Érdekes következtetéseket lehet levonni, ha összevetjük az itteni „Felforgattam a vinyóm szemétdombját...” és „Evvel a kurva zászlóstatistikával fél napot tököltem. Beledolgoztam az összes rendelkezésemre álló forrást, és közben igyekeztem kifésülni vagy áthidalni az ellentmondásokat.” és „...széles körben terjeszteni az összes szabadfoglalkozású Ynev-buherátor között – a Szürkecsuklyásokat is beleértve –” kijelentéseket a Szürkecsuklyás Testvériség honlapjának ekkor már évek óta Interneten lévő hasonló témájú, és sokat bírált cikkével. Megdöbbentő az azonosság... No komment. (A szerkesztő)